ætti þessu, en að stjórnarráðið að öðru leyti ekki er fráhverft því, að halda málinu lengra, þegar uppástúnga um fyrirkomulag þess, sem bygð er á rökum, liggur fyrir hendi, og verða menn því að fela herra amtmanninum á hendur, að útvega uppástúngu þessa á hagkvæmastan hátt. 1856. 28. apríl.

---

11. Brèf hinnar íslenzku stjórnardeildar til stiptamtmannsins og amtmannanna á Íslandi um kennslu kvenna í yfirsetufræði. 30. apríl.

Samkvæmt skipun stjórnarherra dómsmálanna lætur stjórnardeildin ekki hjá líða, til þóknanlegrar vitundar og til nauðsynlegrar eptirbreytni, að senda herra stiptamtmanninum (amtmanninum) eptirrit af umburðarbrèfi dómsmálastjórnarinnar til allra amtmanna í Danmörku, dagsettu 29. þ. m.[1]

---

12. Brèf kirkju- og kennslustjórnarinnar til stiptsyfirvaldanna á Íslandi um sameiníng nokkurra prestakalla í Árness prófastsdæmi. 6. maí.

Eptir uppástúngu herra stiptamtmannsins og yðar, háæru-

1) Umburðarbrèf þetta er svo hljóðanda:
„þareð dómsmálastjórnin hefir komizt að raun um, að það ber stundum við, að frásagnir þær, sem hlutaðeigandi landlæknar senda stjórnarnefndinni fyrir fæðingarhúsinu og uppfósturshúsinu, viðvíkjandi því, að þörf sè á að kenna yfirsetukonum, ekki eru samkvæmar skýrslum amtmanna, og þareð menn verða að álíta, að þetta komi til af því, að hlutaðeigandi landlæknir ekki hefir fengið vitneskju um hvað amtmaðurinn stíngur uppá, þá eru það tilmæli mín til herra amtmannsins, að þèr í málefnum þeim, sem snerta viðtöku þeirra kvenna, er kenna skal yfirsetufræði, ráðgist um við hlutaðeiganda landlækni, að minnsta kosti á þann hátt, að amtið birti honum í hvert skipti þegar einhver í hans umdæmi annaðhvort kemur í yfirsetukvennaskólann eða skilur við hann.